

DEN PRO JAPONSKO

Je pondělí, 21. 3. 2011, osm hodin ráno a tři šestičlenné týmy vyráží na záchrannou akci do katastrofami zkoušeného Japonska. Týmy vědí, že musí pracovat rychle, ale s rozmyslem, proto nic nenechávají náhodě. Při hodině Českého jazyka detailně plánují a sepisují, co je zapotřebí vzít s sebou do oblastí postižených zemětřesením, tsunami a radioaktivitou. Debatují o všem od ochranných pomůcek, přes jídlo a čisticí prostředky. Ale tím to zdaleka nekončí.

Trojice týmů pracuje s takovým nasazením, vědoma si závažnosti situace, že nedbá ani sirény oznamující přestávku a se zaujetím pracuje dále. Nyní se totiž při hodině Matematiky ukáže, zda peníze, které skupinám poskytl stát, budou na jejich akce stačit...

Naši záchranáři vědí, že se v cizině česky nedomluví. Proto před tím pilně studovali, tudíž jsou teď schopni bez problému vytvořit při Angličtině identifikační kartu pohřešované osoby.

Všichni jsou oblečení do záchranných obleků. Týmy si přivezly spoustu záchranných pomůcek, pomocí nichž se teď pokusí zachránit co nejvíce obětí. Ještě poslední pokyny týkající se bezpečnosti a ochrany svého zdraví a záchranná akce může začít. Všichni pracují koordinovaně, rychle a efektivně. Odstraňují sutiny vytvořené z laviček a žíněnek, pomocí lan vytahují oběti, které pak přenášejí na ošetřovnu, kde je připraven další tým. Nejtěžším úkolem je ale prolézání tunelu z obručí s kyslíkovou lahví na zádech při zhoršené viditelnosti.

„ Přes veškerá úskalí nikdo ze záchranářů nebyl zraněn. Každým splněným úkolem přibyli na konto týmů další záchránění. Celkem se tedy podařilo zachránit 586 obětí katastrofy. Alespoň tímto způsobem jsme vyjádřili naši solidaritu k Japonsku. Záchranáři byli po přeletu zpět do České republiky oceněni a jsme na ně patřičně hrdí!“ Uvedla vrchní velitelka 4.C, Mgr. Jana Zimková.

